

Derfor er i det hvert fald vigtigt for os, at borgernes interesser står meget højt, når vi behandler det her lovforslag. Men vi glæder os til den videre udvalgsbehandling.

Kl. 12.58

Formanden:

Tak. Så er det i ordførerrækken hr. Johs. Poulsen. Og derefter har jeg hr. Per Clausen – og ikke andre.

Kl. 12.58

(Ordfører)

Johs. Poulsen (RV):

Hr. Per Ørum Jørgensen siger fra talerstolen her i dag, at man vil sende et meget klart signal til kommunerne, hr. Eyvind Vesselbo siger, at det her er en løftet pegefingert over for kommunerne, og hr. Jørn Dohrmann siger, at der er tale om tvivlsomme sager. Alle tre refererer til nogle sager om ekspropriation i forhold til golfbaner og skydebaner, og så argumenterer man altså ud fra, at det er derfor, man har lavet det her lovforslag, således at det ikke vil kunne ske i fremtiden.

Jeg bliver bare nødt til at sige sandheden fra den her talerstol. Spørgsmålet om ekspropriation til de formål, der er nævnt, hvor man hæver pegefingre, hvor man sender klare signaler, og hvor man mener, at det er tvivlsomme sager, ændres overhovedet ikke ved dette lovforslag; det ændres *overhovedet* ikke ved dette lovforslag. Det er sagen i en nøddeskal.

Hvad er det så, der ændres? Ja, det, der ændres, er tidspunktet for, hvornår der kan eksproprieres: Kan der eksproprieres tidligt i en planlægningsfase, som kommunerne er inde i, eller kan der eksproprieres sent? Ja, til forskel fra nu vil der kunne eksproprieres sent i en planlægningsfase, men til nøjagtig de samme formål som hidtil. Derfor er den eneste forskel fra i dag til det, der bliver gældende, hvis lovforslaget bliver vedtaget, at man i realiteten i en lang række sager stiller borgerne dårligere, end de har været stillet hidtil.

Det er alment kendt for alle, der har beskæftiget sig bare et minimum med kommunal planlægning og med kommunalpolitik og det at føre politik ud i livet i virkelighedens verden, at når man laver planlægning på lidt længere sigt, ja, så er der en række situationer, hvor nogle borgere ønsker at sælge deres ejendom på ekspropriationslignende vilkår, og at de gerne vil det, skyldes vores skattelovgivning, hvor man alt andet lige får et bedre provenu ud af at gøre det på den måde. Derfor er der en lang række tilfælde,

hvor ekspropriationslovgivningen anvendes i den tidlige fase af planlægningen, for at man kan føre planlægningen fornuftigt ud i livet, og i de allerfleste tilfælde er det borgerens eget ønske, at det sker således. Det er det, der ændres på. Det vil ikke længere kunne lade sig gøre. Og derfor betyder det i realiteten først og fremmest én ting: Man stiller borgerne ringere, hvis de gerne vil videre med deres liv, kan man sige. Taler vi om sager, hvor det tager lang tid at planlægge, f.eks. nye hospitaler eller lignende, så kan det være mange år, der er tale om, hvor man måske gerne vil have en afklaring tidligt. Det gøres sværere nu, medmindre man da mener, at der i sager af den karakter skal betales det, man kan kalde en overpris, altså en pris, som i en frivillig handel i en tidlig fase er så høj, at den ikke svarer til den almindelige markedsmæssige tilgang.

Det er muligt, at det for nogle i virkeligheden er det, der er sigtet med det her, det ved jeg ikke, men virkeligheden er, at det, man kalder almenvellet eller samfundet som sådan i al fald ikke bliver vindere i den her sag, de bliver tabere – og det helt groteske er som sagt, at det bliver borgerne også.

Så det er set med vores øjne i Det Radikale Venstre meget, meget underligt, at et flertal i den her sag bliver ved med at argumentere ud fra nogle sager, som man overhovedet ikke ændrer substantielt på med lovgivningen. Man bliver ved med at argumentere ud fra dem som begrundelse for, at vi skal vedtage den her lovgivning. Det hænger ganske enkelt overhovedet ikke sammen.

Vi må så samtidig konstatere, at de, der er aktører i den virkelige verden på det her område, primært naturligvis kommunerne og regionerne, men også en række af dem, der i nogle tilfælde er jordejere, Dansk Landbrug og en række andre aktører, har foreslået, at man nedsætter et udvalg, som skal kigge hele området igennem på ny med henblik på at se, om man kan lave hensigtsmæssige justeringer, som tilgodeser alle hensyn fornuftigt, men det afviser man bestemt fra VKO-flertallets side. Men det er selvfølgelig også nemt at vedtage en lovgivning, hvis man først stiller sig op og siger, at man gør det af hensyn til dit og dat – det lyder meget pænt – man er på borgerens side, og hvad ved jeg, når kendsgerningen er, at det ikke har noget som helst med det substantielle i lovforslaget at gøre. Og vi vil komme til at opleve det igen, vi ved, det er en debatmetode, som anvendes, og jeg vil